

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/14/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010047
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812010047.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 18. 06. 2014 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Márie Šulíkovej a Kamily Krajčíkovej v trestnej veci proti obžalovanému A. U.

rozhodol:

Obžalovaný A. U., nar. XX. XX. XXXX v R., trvale
bytom A., G. XX/XX

uznaný vinným

rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T/14/2012 zo dňa 12. 12. 2012 v spojení s uznesením
Krajského súdu Trenčín č. 23To/42/2013 zo dňa 12. 11. 2013

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3 písm. b) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v spojení
s § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v bode 2 rozsudku Okresného súdu
Prievidza č. 2T/14/2012 zo dňa 12. 12. 2012

sa odsudzuje

Podľa § 207 ods. 3, § 51 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v
trvaní 30 (tridsať) mesiacov s probačným dohľadom výkon ktorého sa mu podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona
podmienečne odkladá na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd ukladá obžalovanému Richardovi U. povinnosť v skúšobnej dobe
zaplatiť zameškané výživné 4 692,11,-€.

naproti tomu

Podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku sa obžalovaný Richard U. oslobodzuje spod obžaloby pre zločin
podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. na tom skutkovom základe, že

dňa 28. 04. 2008 v Prievidzi vylákal od B.. C. L., na základe zmluvy o pôžičke sumu 900.000,- Sk s tým,
že ju vráti do 19. 05. 2008, hoci vedel, že peniaze v určenej lehote poškodenému nevráti, pretože bol
nezamestnaný a mal aj ďalšiu nesplatenú pôžičku, peniaze poškodenému Ing. C. L. nevrátil, čím mu
spôsobil škodu 29. 874,53,- eur (900.000,- Sk).

odôvodnenie:

Uznesením Krajského súdu Trenčín číslo 23To/42/2013 zo dňa 12. 11. 2013 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Trestného poriadku zrušený výrok o vine v bode 1 rozsudku Okresného súdu Prievidza číslo 2T/14/2012 zo dňa 12. 12. 2012, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, ako aj celý výrok o treste. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec bola vrátená súdu 1. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd v súvislosti so zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona, na rozdiel od skutku pod bodom 2 napadnutého rozsudku, kde bol obžalovaný uznaný vinný z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona, sa nestotožnil so závermi súdu 1. stupňa. Uviedol, že v dôkaznej situácii sú také rozpory, ktoré vyvolávajú odôvodnenú pochybnosť, či k predmetnej pôžičke zo strany poškodeného B.. L. obžalovanému skutočne došlo reálnym odovzdaním peňazí. Obžalovaný priznal iba pôžičku 130 000 slovenských korún, na strane druhej, poškodený nevedel presne ustáliť kde k odovzdaniu peňazí došlo, na hlavnom pojednávaní nevedel ustáliť, či peniaze boli vyplatené u neho vo firme alebo u notárky. Notárska zápisnica, tak ako to namietala obhajoba, deklaruje iba existenciu samotnej zmluvy o pôžičke, avšak nevyplýva z nej vôbec, či k reálnemu odovzdaniu peňazí aj došlo. V tomto smere existuje dôvodná pochybnosť, či predmetná zmluva o pôžičke, prípadne samotná pôžička nie je iba fiktívna s cieľom "ošetriť si" pomerne vysoké úroky z predchádzajúcej pôžičky 130 000 slovenských korún, ktorú obžalovaný nesplatil a o ktorej pochybnosti nie sú. Neštandardné je odovzdanie peňazí, pri takej pôžičke nie prevodom na účet, ale priamo do rúk. Odvolací súd musel prisvedčiť odvolaniu obžalovaného aj v tom smere, že z hľadiska subjektívnej stránky poškodeného sú pochybnosti o jeho uvedení do omylu v takom zmysle, aby mohlo byť konanie obžalovaného riešené prostredníctvom trestného práva. Ďalej odvolací súd uviedol, že v novom konaní bude potrebné opätovne vypočúť poškodeného, aby uviedol odkiaľ mal k dispozícii sumu 900 000 slovenských korún, či ju vybral z účtu, čo sa dá preveriť, v akých bankovkách, či túto transakciu vydokladoval v rámci svojho podnikania a ak tak neurobil, aby vysvetlil prečo a prečo došlo k odovzdaniu peňazí priamo do rúk obžalovaného. Bude potrebné vypočúť notárku JUDr. H., či mala vedomosť o odovzdaní sumy obžalovanému poškodeným v jej kancelárii, či vôbec videla predmetnú sumu peňazí v rukách obžalovaného, prípadne poškodeného a v akých bankovkách bola predmetná suma. Ak uvedené pochybnosti nebudú jednoznačne odstránené, respektíve hodnoverne preukázané bude potrebné obžalovaného spod obžaloby ohľadne predmetného skutku podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodiť. Podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné prisvedčiť ani záveru, že by mal byť poškodený zo strany obžalovaného pri poskytovaní predmetnej pôžičky uvedený do omylu vylákaním peňazí, aby konanie obžalovaného podliehalo trestnoprávnemu postihu podľa § 221 Trestného zákona. Okolnosti prípadu spočívajúce v tom, že obžalovaný žiadnu pôžičku poškodenému zo dňa 22. 02. 2008, ktorú mal splatiť 19. 03. 2008 nesplatil, že poškodený vedel o ďalšej pôžičke obžalovaného, ktorú sa zaviazal splatiť Ing. L. na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 28. 04. 2008 vo výške 400 000 slovenských korún, že poškodený vedel o príjme obžalovaného 25 000 za 30 000 slovenských korún mesačne, ktorá vylučovala splatenie pôžičky 900 000 slovenských korún v priebehu troch týždňov, sám nevedel presne špecifikovať, na aký účel vlastne tieto peniaze obžalovaný má použiť, jednoznačne nasvedčuje tomu, že zo strany obžalovaného nemohlo ísť o vylákane pôžičky a uvedenie poškodeného do omylu. Žiadny podnikateľ by za takýchto okolností obžalovanému pôžičku neposkytol bez rizika spočívajúceho prinajmenšom uzrovaní, že uvedená suma mu nemusí byť vrátená v dohodnutom termíne, prípadne vôbec. Tu pripadá do úvahy použitie ustanovenia § 285 písm. b) Trestného poriadku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Takto však bude musieť súd 1. stupňa postupovať až potom, keď na základe zisteného skutkového stavu nebude prichádzať prednostne do úvahy oslobodenie obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného zákona. Následne bude súd 1. stupňa musieť rozhodnúť o uložení trestu obžalovanému za skutok pod bodom 2 napadnutého rozsudku, ktorý zostal právoplatný.

Prvostupňový súd podľa § 327 ods. 1 Trestnom poriadku viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, vykonal úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Vypočul svedka B.. L., svedkyňu C.. H., podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil uznesenie na čísle listu 223 - 226, register trestov číslo listu 255.

Svedok B.. L. okrem iného uviedol, že suma 900 000 slovenských korún bola vyplatená v hotovosti, suma je zavedená v účtovníctve firmy. Finančné zdroje mal k dispozícii z podnikania, z úspor, 3 roky bol v Spojených štátoch kde si zarobil. To, že odovzdal finančné prostriedky obžalovanému v hotovosti bolo na žiadosť obžalovaného. V prípade, že boli odovzdávané finančné prostriedky v hotovosti odovzdávali sa u nich vo firme, v prípade, že sa vybrali z účtov bolo to pred notárom. V tomto konkrétnom prípade sa peniaze z účtu nevyberali, predpokladá, že peniaze boli vyplatené u nich vo firme, v Eurocentre.

Na otázku prokurátorky uviedol, že sa nevie bližšie vyjadriť kde boli peniaze odovzdané, platí to, čo už povedal predtým. Peniaze boli vyberané z pokladne firmy, pravdepodobne teda boli odovzdané u nich vo firme. Na otázku obhajcu uviedol, že v súvislosti s požičaním finančnej hotovosti bol dohodnutý s obžalovaným úrok. Tento bol uvedený v zmluve o vyplatení pred podpisom zmluvy. Sumu v tomto konkrétnom prípade si nepamätá. Nevie sa vyjadriť prečo v zmluve je uvedená suma 10 800 slovenských korún a v notárskej zápisnici 3 600 slovenských korún. Spomína si, že pred požičaním 900 000 slovenských korún mal obžalovaný u neho ešte ďalšiu pohľadávku v sume 130 000 slovenských korún. V čase podpisu zmluvy o pôžičke 900 000 slovenských korún ešte pohľadávka 130 000 slovenských korún nebola uhradená. Na otázku prečo obe uvedené zmluvy v podstate, až na sumy sú totožné, uviedol, že sa robili na notárskom úrade JUDr. H.. Takúto formuláciu používal syn notárky JUDr. H.. Na otázku obhajcu, či v čase, keď podpisoval zmluvu s obžalovaným na 900 000 slovenských korún vedel o pohľadávke obžalovaného voči B.. L. uviedol, že áno, podrobnosti, napríklad, že obžalovaný je v omeškaní s platením pohľadávky, nevedel. Bol kamarát s B.. L.. Je pravda, že inicioval v súvislosti s neplatením pôžičky obžalovaným exekučné konanie, má to na starosti exekučný úrad pani T.. Na otázku obhajcu uviedol, že predmetom podnikania jeho firmy v tom období bolo poskytovanie pôžičiek.

Svedkyňa C.. H. okrem iného uviedla, že si vôbec nepamätá, či predmetná suma bola pred ňou vyplatená, strany si zvykli vždy potvrdzovať príjmový a výdavkový doklad. Na otázku predsedu senátu, že v prípade, ak predloží k nahliadnutiu notársku zápisnicu, či to svedkyni pomôže spomenúť si na vec, uviedla že nie, absolútne si na vec nepamätá. Na otázku, či si zvykli klienti pred ňou vyplácať finančné prostriedky uviedla, že nie, bola to ich záležitosť. Na otázku predseda senátu, či túto konkrétnu notársku zápisnicu pripravovala ona alebo jej syn, uviedla, že si nevie spomenúť. Notárske zápisnice zvykol pripravovať syn, skontrolovala, odsúhlasila a podpísala to ona. Na otázku predsedu senátu uviedla, že v prípade B.. L., aj v prípade iných zmlúv, nezvykli byť vyplácané finančné prostriedky pred ňou. Finančné prostriedky po podpise zmluvy vyplácali mimo ňu, v jej neprítomnosti a na upresnenie uvádza, že finančné prostriedky boli vyplácané v jej kancelárii. Na otázku prokurátorky uviedla, že to bolo vyplácané v inej časti jej kancelárie. Nebolo to pred ňou, aby bola svedkom vyplácania peňazí. Na otázku obhajcu uviedla, že B.. L. nepozná, nevie o tom, že by poskytovala pôžičku.

Po vyhodnotení dôkazov, ktoré v zmysle § 327 ods. 1 Trestného poriadku nariadil na doplnenie dokazovania vykonať odvolací súd, ktorého právnym názorom je viazaný prvostupňový súd, dospel súd k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku a preto podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písmeno a/ Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z.. Prvostupňový súd je toho názoru, že aj po doplnení dokazovania výsluchom svedkov Ing. L., C.. H. neboli jednoznačne odstránené rozpory, ktoré uviedol vo svojom rozhodnutí odvolací súd. Existujú dôvodné pochybnosti, či k predmetnej pôžičke zo strany poškodeného Ing. L. v prospech obžalovaného skutočne došlo reálnym odovzdaním peňazí, keďže obžalovaný priznáva iba pôžičku 130 000 slovenských korún a na strane druhej poškodený nevedel presne ustáliť kde k odovzdaniu peňazí došlo. Aj pri výsluchu dňa 5. 2. 2014 uviedol, že " predpokladá ", že peniaze boli vyplatené u nich vo firme, istý si však nebol. Aj naďalej podľa názoru súdu, v kontexte s právnym názorom odvolacieho súdu, existuje dôvodná pochybnosť, či predmetná zmluva o pôžičke nie je iba fiktívna s cieľom " ošetriť si " pomerne vysoké úroky z predchádzajúcej pôžičky 130 000 slovenských korún, ktorú obžalovaný nesplatil a o ktorej pochybnosti nie sú. Taktiež je neštandardné, že k odovzdaniu takej vysokej sumy peňazí malo dôjsť nie prevodom na účet, ale fyzickým odovzdaním. Prvostupňový súd poukazuje tiež na tú skutočnosť, že zo strany obžalovaného nemohlo ísť o vylákание pôžičky a uvedenie poškodeného ku do omylu, pretože takáto pôžička odporuje logike a pravidlám požičiavania peňazí, žiadny podnikateľ by za takýchto okolností, vedomý si toho, že mu predtým tá istá osoba, obžalovaný, nevrátil predtým požičané peniaze; peniaze nepožičal, prípadne si nebol vedomý riziká vrátenia peňazí. Všetky horeuvedenej skutočnosti viedli súd k tomu, že oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a) Trestného zákona číslo 300 /2005 Z. z.

Vzhľadom na skutočnosť, že uznesením Krajského súdu Trenčín číslo 23 To/42/2013 zo dňa 12. 11. 2013 bol zrušený celý výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza číslo 2T/14/2012 zo dňa 12. 12. 2012 a tiež vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu v súvislosti s prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písmeno b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno b/ Trestného zákona, ktorý zostal právoplatný vo výroku o vine, súd uložil obžalovanému za tento trestný čin za použitia ustanovenia § 51 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov s probačným dohľadom, pričom výkon trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 3 roky. Počas skúšobnej doby sa obžalovaný nesmie dopustiť úmyselnej trestnej činnosti, lebo v opačnom prípade by mohlo byť rozhodnuté, že podmiennečne odložený trest v trvaní 30 mesiacov vykoná. Takto

uložený trest vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doteraz 3 krát súdne trestaný a vzhľadom na charakter trestnej činnosti považuje súd za primeraný a potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti. Súd zároveň podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona uložil obligatórne obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné 4 692, 11 euro.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.